Σε ιστότοπο που θεωρώ ισορροπημένο, πράγμα αρκετά σπάνιο, διάβασα ένα κείμενο, γιατί είδηση δεν είναι, που δεν μπόρεσα να αντιληφθώ γιατί συντάχτηκε, γιατί αναρτήθηκε και σε ποιόν απευθύνεται, ειδικά στην Ελληνική γλώ σσα, γιατί ο εν λόγω ιστότοπος είναι πολυεθνικός, η καλύτερα πανευρωπαϊκός.

Φέρει τον τίτλο: *«Η Μαρίνα του Ντουμπάι και τα αξιοθέατά της»*, και αποσπάσματα από το κείμενο, έχουν, επί λέξει, ως εξής:

«...είναι σίγουρα κάτι παραπάνω από αγκυροβόλιο για πολυτελή γιοτ. Φιλοξενεί πολυτελή εστιατόρια και μπαρ, ενώ εντυπωσιακοί ουρανοξύστες συμπληρώνουν τη μαγευτική θέα.»

«...για να θαυμάσετε την αρχιτεκτονική της, μπορείτε να ναυλώσετε ένα ιδιωτικό γιοτ, να κάνετε μια οργανωμένη βόλτα με κάποιος σκάφος ή να απολαύσετε την μαρίνα από ένα θαλάσσιο ταξί, μόνο με 2 ευρώ.»

«Πεντάστερα τουριστικά συγκροτήματα εκτείνονται στην ακτογραμμή της. Εδώ θα βρείτε αχανή μαρμάρινα λόμπι, αξέχαστα πρωινά και brunch σε απίστευτα ξενοδοχεία, μαγευτικές παραλίες. Τα beach club της περιοχής σου κόβουν την ανάσα. Μπροστά σου παρελαύνει η τελευταία λέξη της μόδας σε μαγιό και αξεσουάρ παραλίας».

«...οι τοίχοι είναι διακοσμημένοι με τρισδιάστατες τοιχογραφίες, ενω η παραλία δεν

αδειάζει ποτέ από κόσμο. Και υπάρχει βέβαια το Flying cup: Οι επιβάτες ανεβαίνουν στα 40 μέτρα με το Flying cup. Και από αυτή την πλατφόρμα που περιστρέφεται μπορείται να θαυμάσετε το Ain Dubai, το Palm Jumereirah και τον ορίζοντα της Μαρίνας του Ντουμπάι».

«Ένας άλλος τρόπος για να θαυμάσετε την αρχιτεκτονική της πόλης είναι από τον ουρανό. Το XLine φτάνει το ένα χιλιόμετρο σε μήκος. Οι θαρραλέοι κρεμιούνται από το συρματόσχοινο και αναπτύσσουν ταχύτητα 80 χλμ την ώρα. Η αφετηρία είναι σε ύψος 170 μέτρων. Και όποιος αντέξει».

Κι αν είναι να τεθεί ένα ερώτημα, θα είναι κάπως έτσι: Ποιός ισορροπημένος πολίτης, με στοιχειώδη καλλιέργεια,
οποιουδήποτε θεωρούμενου πολιτισμένου κράτους, θα είχε την επιθυμία να επισκεφτεί το Ντουμπάι για τους ανωτέρω, τουριστικούς, λόγους;

Η προφανής απάντηση είναι: Κανείς.

Και πως *«η παραλία δεν αδειάζει ποτέ από κόσμο»;* Και ποιοί είναι αυτοί που θα χαρούν τα *«αχανή μαρμάρινα λόμπι, αξέχαστα πρωινά και brunch σε απίστευτα ξενοδοχεία;»*
και ποιές ακριβώς είναι οι
«μαγευτικές παραλίες»;
και σοβαρά τώρα, είναι δόκιμη η πρόταση:
«Τα beach club της περιοχής σου κόβουν την ανάσα. Μπροστά σου παρευλαύνει η τελευταία λέξη της μόδας σε μαγιό και αξεσουάρ παραλίας»;

Η βιομηχανία του Τουρισμού επεκτείνεται ραγδαία, αναζητώντας πρωτίστως καταναλωτές με περιορισμένη αντίληψη, χαλαρή κρίση, και ένα είδος γούστου που θαμπώνεται από τεχνητές παραλίες, ουρανοξύστες, πεντάστερα μεγαθήρια και Flying cup, σε ένα ήσυχο μουσουλμανικό πλαίσιο ενός τόπου που μόνο το 20% αποτελείται από γηγενείς και μετρά λιγότερο από 50 χρόνια ως συγκροτημένο κράτος.

Είναι τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, που τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες έφεραν το ανά κεφαλή Α.Ε.Π. τους στα 41.000 δολάρια ΗΠΑ, ένα από τα υψηλότερα του πλανήτη. Που μπορεί να είναι μακριά από τα 104.000 του μακρινού Λουξεμβούργου, αλλά ταυτόχρονα είναι πολύ μακρύτερα από τα 550 της σχετικά γειτονικής Σομαλίας. Άλλη μια εικόνα μιας

παγκοσμιοποίησης που λειτουργεί μονόπαντα.

Γιατί τώρα ένας ισορροπημένος, με κάποιες δημοσιογραφικές ευαισθησίες, ιστότοπος, αναρτά ένα τόσο αβανταδόρικο και κακομεταφρασμένο κείμενο, που δεν αποτελεί, ούτε είδηση, ούτε κάτι άλλο, είναι ένα, αναπάντητο κάτω από λογικές και ανιδιοτελείς συνθήκες, ερώτημα.

Συνεπώς: Μαρίνα του Ντουμπάι ή Μαρίνα Ζέας;

Ή μήπως Αγία Μαρίνα του Δήμου Κρωπίας με τον Σταμάτη να μάς λέει για τις *«16 Μάη μήνα με ένα αμάξι η Μαρίνα»;*

Ή μήπως μια ιδέα για το τι μέλλει γενέσθαι στο παραπλήσιο Ελληνικό;